

Cəsurbek Esanov

(1998-ci ildə
Buxara vilayətinin Vabkent rayonunda anadan olub.

Buxara Dövlət Universitetinin tarix fakültəsini bitirib.)

Mənzərə

Vaxta oldu nəməzşamsultan,
Gün yuxuya gedir muəlləq.
Qanlar qusub, can verəcək can,
Məxmər səmə əlində şəfəq.

Quşlar oxuyacaq cənəzə,
Matəm içindədir buludlar.
Qurdlar ulayir qayalarda,
Aypara həvəslə sürtülür.

Titreyirlər bütün yarpaqlar,
Sürətli küləyi şimal qütbünün.

Fırlanması yer kürəsinin,
Bozacaq günəş yuxusunu.

Çəyirtkələr opera oxub,
Yənə səssiz qalacaq gecə.
Hərərətli baxışlabaxib,
Səssiz mırıldayır Zuhralər.

Otun yaşıl üzlərində yaş,
Gəlməkdədir gecənin sonu.
Oyadantək günü səhərlər,
Xoruzlarınhiçqiriği ilə.

Günəş parlar, bu gün tam başqa,
Dağ ardından baxaraq zərif.
Ay işığında yuyunub, gecə
Söylə, yaxşı yatmısan, günəş?!

Arzu

“Kuf-suf” desən, yaransa bir şeir,
Oxusan, yenidən doğulsan.
Sol sinəndə nəre çəksə şər,
Cəsəret-çün mənə çəvrilsən.

Səslənirsə sözün zəng kimi,
Sonra səni ram etsə ahən.
İnanmasan özünə özün,
Bu həqiqət ya yuxu, desən.

Xöş mənzərə görünsə əyan,
Damcılısa gözümdən həyrət.
Damarında axsa bir üsyan,
Bədəninəndən çəkilsə həsrət.

Təsevvr et, səmada gəzsən,
Uçar giləm düzüb bulutdan.

Uçsan eger daha yüksəkde,
Keçsən şahin, qartallardan da.

Qönçələsə qəlbində hisslər,
İçeridən açsan gül-çiçək.
Sonra ətirli qoxular gəlsə,
Tozdan olsan xəlas sən eger.

Çəkə bilsən bəxtin şəklini
Könlündə parlasa işıq-ziya.
Dadına baxsan, ömür ləzzətini,
Və mənalı görünəsə dünya.

“Kuf-suf” desən...

Gecə

Xəyyamın ruhu güvah:
İçib Əşqinbadasın,
Gecədən tapdim pənah,

Özbəkistan

Aldim ayın dəldəsin.

Susmaqdan aləm bir bax,
Başına ördü səllə.
Fəttan nəsimlər — ana
Yarpaqa deyir əllə.
Çəyirtkələr, çalin zəng,
Məhmur ruhum rəqs etsin.
Göydə ulduzlar gözəl,
Xoşbəxtliyim istəb uçsun.

Dilin xırıltısından,
Sevgi salanda çaxın...
Qoynumdəki mələkdən
Könlümdəki yar yaxın!

Sevgilimi düşünməyə,
Səvq eləyir axşamlar.
İtirir narahatlığı,
Hədiyyə edib pəyğamlar.

Ay dodaqından, bəy-bəy,
Sanki bulud öpən, ah.
Bu axşamları mənə
Verdiyi kimi Allah.

Aşiq Fəryadı

Dərvişliyim — hamıya tanış,
Qoxusuz bir gül istər təbim.
Nəxsdodaqı toxunmaz, təmiz
Öpüslərə təşnədir ləbim.

Göyə baxsam təmizlənir göz,
Təmizlənir əşqdan qəlb-dilim.
Dünyanın ən çirkin qızı da
Görünəcək pərivəş kimi.

Mənim yolum kəsəməz heç kəs,
Qarışqanın izi kimidir.
Basmaq mümkün deyil havurin,
İşimdə bir aşiq yaşayır.

Şirəsinə aşiq sözümlün,
Uçuşunu gözləyir kimlər.
Şəmsdən alov içən gözümlün,
Gülxənində isinir hurlar.

Ürəyimin dəli yerindən,
Cənnətnəfəsəirçixacaq.
Yaranmamış əşq palçığından,
Qüvvətim Fərhadi məhv edəcək.

Bağa muştəq bu baxışlarım,
Sərxoş keçər nəfislik istəb.
Sübhdəki həyrət, fəryadım,
Qovdu, tutub aldı axşamı.

Axşamların dili isə lal,
Xəyrixahdirxümarlığıma.
Səmada qırılan aypara,
Əl qaldırır sayıqlığıma.

Yer quracaq fikrimdə xulya,
Və özümdən qovulmuşam mən.
Hansı daxma dustağıyam, ya
Hansı krallıq padşahıyam mən?

Addımlasam şorlanan torpaq,
Bərəkətli quma çevrilir.
Gecə qopar arabir tufan,
Son mübahisəyə hazırlaşır.

Nəfəsimdən damlalayır köz,
Yandıracaq həttə o daşi.
Yanmağıma baxib bu aləm,
Cütlük düşünəcəkdir Güneşi.

Ölsəm əgər, Bəqa darıxıb,
Canım söylər fənaya bir qəm.
Girsəm çiçəkləyir o ləhəd,
Dönəcək cənnətə cəhənnəm.

Uçub gedir mərəca ruhum,
Geysin həvəs Jamesinmürted.
Ah, Allahim, məni özünə,
Aşiq əylə əbədul-əbəəd.
